

то могътъ да бѫдатъ тамо, нека ся завладычи тържественно. А когато вече бѫде така осветенъ, той ще да прати посланици до светото съдалище да поискатъ Палміумъ, знакъ че е слѣзла на него властта на духовно началство. Когато ся провъзведе, ще да дава обѣщаніе намъ или на нашите наслѣдници и на Римската Черквѣ. Но когато умре нѣкой отъ митрополитъ, които сѫ подчинени подъ твоето приматство, ты ще подтвърдишь избраніето на неговъ наследникъ и ще го завладычишь. Съ посланициятъ на Черквата, на който трѣба митрополитъ, ты щешь да испратишь и твои посланици да ищатъ отъ светото съдалище Палміумъ, който ный ще ти испратимъ драговолно и съ удоволствие по тѣзи посланици. Ты ще го приемешъ подъ нашъ печатъ и тържествено ще да го прѣдадешъ също така на избранный митрополитъ. Ако ный намѣримъ за добре, че ще трѣба тогазъ и нѣкой легатъ или посланикъ отъ насъ, ты ще свършишь обрядътъ ех аено и съгласно съ него. Въ истый часъ ти допущамъ, всякъ годинъ, въ името на Българската и на Влашка Черквѣ, да тържествувашь тайята вечеръ на Спаса нашего и кръщаваніето и помазваніето на нови въ вѣрата и болѣстници, и др. . . . Освѣнь това ный допущамъ на твоето братство да можешъ да носишь прѣдъ тебе по цѣлѣ Българія и въ Влашко кръсть и прѣпорецъ, на който да е изобразено страданіето на Спасителя нашего. . . » (Това писмо ся намѣрва цѣло въ седмата книга на писмата отъ Иконентія III и въ Асемани въ петото отдаеніе на стр. 140).

Кардиналътъ Лъвъ стигналъ въ Търново на 3 Окт. 1204. На 26 Ноември градътъ и черквата били величествено украсени и окътени и той осветилъ примата или патріарха Василія, а на утръшниятъ денъ коронасалъ царя Йоаникія, при силно ражкоплесканіе на войската и на гражданите.

Наслѣдникътъ Йоаникіевъ, Каломанъ е писалъ на Иконентія IV, както ся вижда за това, какъ да ся подчини и Охридската патріархатъ подъ Търновскиятъ. Ето единъ уломътъ отъ едно писмо което Иконентія IV писалъ на Каломана, изъ Ліонъ на 1245 . . . « И ако бы случило да ти ся иска да ся оправдавашъ и да казвашъ че